

ПИРИНЪ

Пиринъ блѣнува тъменъ блянъ,
Пиринъ разкрива хладна пазва,
Пиринъ отъ блѣсъкъ е облянъ,
Легенда кървава разказва.

Въ неземно-чисти синеви
(Невидимъ пѣтъ на херувими!)
Той древна приказка мѣлви
Безъ край, начало и безъ име.

Челото му обгрѣща пламъ, —
Тамъ славата му ярко свѣти —
И своята скръбъ той варди самъ
Подъ сѣнката на вѣковетъ.

Велика, щедра доброта,
Всемилосърдие на Бога!
Предъ мрачната му висота
Загльхна земната тревога.

Но въ часъ безпаметенъ, кога
Денътъ надъ него се възражда,
Сърдцето ми една тѣга
Съ молитвенъ шепотъ му обажда.

Да не замре безъ близъкъ зовъ
Духътъ ми, устделена птица,
Люлянъ отъ горестъ и любовъ,
Самотенъ въ земната тъмница!